

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἑσωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἑξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν Ἀθήναις
Ὁδὸς Διόλου, 117, ἐναντι Χρυσοσπηλαιώσεως

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ἀπριλίου 1900

Ἔτος 22^{ον}.—Ἀριθ. 14

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ'

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 109.)

Ἡ κυρία Μασσαὶ ἐζήτει ὑφάσματα καὶ ἐνδύματα καὶ ἐπιπλα διαφόρα, αἱ δὲ νεάνιδες, μυρωδικά, ταινίας, τρίχαπτα κτλ. Ὁ ἱατρὸς Λωμόνδος, παρακληθεὶς νὰ σημειώσῃ καὶ αὐτὸς τί ἤθελεν, εἶχε γράψῃ ἐν μέρει σοβαρῶς καὶ ἐν μέρει χάριν ἀστειότητος, τὰ ὀνόματα ἱατρικῶν τινῶν συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Γεράρδος μὲ ὅλην τὴν ἀπόρασιν τὴν ὁποίαν εἶχε, νὰ κάμῃ ἄνω κάτω τὴν Μοζαμβίκην διὰ νὰ τὰ ἀνακαλύψῃ, δὲν ἤλπιζε νὰ τὰ εὕρῃ εἰς τὴν ἀφρικανικὴν ἐκείνην ἀκτὴν. Ἐν τούτοις ὁ Σαπίρας, μετὰ τὸ πρῶτον βλέμμα τὸ ὁποῖον ἔρριπεν εἰς τὸν κατάλογον, θέσας τὸν ρυπαρὸν δάκτυλόν του ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημειουμένου τόμου, εἶπεν ἡσύχως·

— Σταθῆτε μίᾳ στιγμῇ νὰ καταβάσω τοὺς ἀνατομικοὺς πίνακας καὶ τὰ βιβλία, κ' ἔπειτα βλέπομεν διὰ τ' ἄλλα.

Καὶ ἀναρριχηθεὶς ὡς γάτα εἰς μίαν ἀναβάθραν ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ, κατεβίβασε τὰ ζητούμενα βιβλία πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν τοῦ Γεράρδου. Τὸ ἔβριον συνέβη καὶ διὰ τὰ λοιπὰ πράγματα.

Μετὰ τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας, οἱ δύο ἀδελφοί, ἅφ' οὗ ἀφῆκαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Σαπίρα τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων των, ἐξηλθον ἀπὸ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ἀλαδίνου » κατενχαριστημένοι, διότι καμμία ἀπὸ τὰς παραγγελίας δὲν ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος.

Ὁ Ἑρρίκος καὶ ὁ Γεράρδος ἅφ' οὗ ἐφρόντισαν νὰ συσκευάσουν εἰς δέματα τὰ ἀγορασθέντα πράγματα καὶ νὰ τοποθετήσουν αὐτὰ εἰς τὴν ἄμαξαν, καὶ ἅφ' οὗ ἀφῆκαν φρουρὸν τὸν πιστὸν Μπόλλον, ὅστις ἐκάθισεν ἐπὶ ἐνὸς

τῶν μεγαλητέρων δεμάτων, διηυθύνθησαν εἰς τὸν λιμένα διὰ ν' ἀναπνεύσουν ὀλίγον καθαρὸν ἀέρα.

Εἰς τὸν ἥσυχον λιμενίσκον, τὴν ὁποῖον ἡ φύσις κατεσκεύασεν ἀσφαλὲς καταφύγιον τῶν πλοίων, ἐταλαντεύοντο ἀλιευτικὰ τινὰ πλοία καὶ φορτηγίδες. Μεταξὺ τῶν ἀκόμψων ἐκείνων πλοίων, ἐντύπων εἶκαμνε μία κομψοτάτη θαλαμηγός. Ὁ Ἑρρίκος ἡσθάνθη ἀορίστως ὅτι γνωρίζει τὸ πλοῖον ἐκεῖνο, τῷ ἐφάνη ὅτι κάπου τὸ εἶδεν. Ἐν τῷ δὲ ἀκόμῃ προσεπύ-

θει νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ πού, ἤκουσε τὸν Γεράρδον νὰ λέγῃ :

— Μπᾶ ! ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ !

Ὁ Ἑρρίκος ἐστράφη ζωηρὰ πρὸς τὸ μέρος ὅπου παρετήρει ὁ ἀδελφὸς του, καὶ εἶδε δύο ἄνδρας καὶ μίαν κυρίαν διευθυνόμενους εἰς τὸν λιμένα.

— ὦ, ναι, αὐτὸς εἶνε ! πραγματικῶς, ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ, καὶ ἡ θαλαμηγὸς αὐτὴ εἶνε ἡ Λιλή !... δι' αὐτὸ ἔλεγα κ' ἐγὼ ὅτι κάπου τὸ εἶδα αὐτὸ τὸ πλοῖον. Ἀλλὰ δὲν μου λέγεις πῶς τὸν ἐγνώρισες σὺ τὸν λόρδον, ἅφ' οὗ ποτὲ σου δὲν τὸν εἶδες ;

— Δὲν εἰσεύρω, ἀπῆντησεν ὁ Γεράρδος. Ἴσως διότι τὸν περιέγραψες τόσας φορὰς μὲ τόσῃ ἀκρίβειαν. Ἀ ! ἰδέ, καὶ αὐτοὶ σὲ ἀνεγνώρισαν. .. καὶ φυσικὰ σὲ γνωρίζουν ἅφ' οὗ σ' ἐφάρευσαν μέσα ἀπὸ τὴν θάλασσαν. . .

Πραγματικῶς οἱ τρεῖς περιγηγῆται εἶχαν διακρίνῃ τοὺς δύο ἀδελφοὺς καὶ διηυθύνοντο πρὸς αὐτούς. Ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ ἦτο τριάντα περίπου ἐτῶν, ὠραῖος τὴν μορφήν, ὑπὸ τὸ νωχελὲς κάπως ἐξωτερικόν του κρύπτων ἀληθὲς πάθος διὰ τὰς θαλασσοδρομίας. Εἰς τὴν ἀδελφὴν του, τὴν ὠραίαν λαίδην Θεοδώραν Χίτζινς ἡ νωχέλεια αὐτὴ εἶχε λάβῃ τὴν μορφήν χρονίας κοπώσεως καὶ πλήξεως· ὁ δὲ κύριος Ἀλγερινῶν Χίτζινς μικρὸσωμος, ξανθοκόκκινος, εὐτραφής, δὲν εἶχε μὲν τὸ ὠραῖον ἐξωτερικὸν τῆς σύζυγου του καὶ τοῦ γυναικαδελφου του, ἀλλ' ἅφ' ἑτέρου ἦτο εὐθυμότατος καὶ εἶχε τὸ χάρισμα νὰ τὰ βλέπῃ ὅλα ὠραῖα· συνετέλουν

« Μπᾶ ! ὁ λόρδος Φάϊρφηλδ ! . . (Σελ. 117, στήλ. γ')

δὲ εἰς τοῦτο δύο τινά, ὑγίεια λαμπρὰ καὶ περιουσία πενήντα ἑκατομμυρίων.

Ὁ κ. Χίτζινς ἐξεδήλωσε ζωηρῶς καὶ θορυβωδῶς τὴν χαρὰν του ὅταν εἶδε τὸν Ἑρρίκον Μασσαί.

— «Α! τί σύμπωσις... νά, εὐτυχὴς συνάντησις μιὰ φορά!... Καὶ μόνον διὰ δεκαοκτὼ ὥρας εἶσθε ἐδῶ;... Εἰ- μεθα καταμαγευμένοι ποῦ σὰς συνηγή- σαμεν, κύριε Μασσαί. Ὁ νέος ἀπ' ἐδῶ εἶνε ὁ ἀδελφός; σὰς; Συστήσατέ μου τον σὰς θερμοπαρκαλῶ Ἄ, παιδί μου, ἀπὸ πολὺ μακρὰν ἐγγύρισε ὀπίσω ὁ ἀδελ- φός σας!...

— Τὸ ἡξεύρω, κύριε, καὶ δὲν λησμο- νοῦμαι ποτέ, σὰς βεβαίω, ὅτι ἂν εἶνε ἀκόμη μαζί σας, τοῦτο τὸ χρεωστοῦμεν εἰς τὴν Λι. λ. η. ν.

— Ἀλλὰ καὶ σεῖς εἰς ποίους κιν- δύνους εὐρίσκεισθε τότε! Μᾶς διηγῆθη- σαν μερικὴς περιπετείας σας. Διηγῆθητέ τας καὶ σεῖς εἰς τὴν κυρίαν μου, ἡ ὁποία παραπονιέται πάντοτε ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε ἀνισορροπία καὶ μονότονος.

— Πρέπει, εἶπεν ἡ λαίδη Θεοδώρα, ἡ- τις ἀπέσειεν ἔξω ἀπὸ τὴν νωχελειάν της, πρέπει νὰ μᾶς ἀποκαλύψετε τὸ μυστικόν, μὲ τὸ ὁποῖον κατορθώνετε νὰ γεννᾶτε εἰς κάθε βῆμά σας συγκινητικὰ ἐπεισό- δια. Ἡμεῖς, δυστυχῶς, τρεῖς μῆνες τώ- ρα, διασχίζομεν ἄνω κάτω τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, καὶ δὲν εἶδαμεν τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι βλέπεται παντοῦ.

— Ὡ, φίλη μου, δὲν εἶνε υπερβολὴ αὐτὸ ποῦ λέγετε; εἶπε διαμαρτυρούμενος ὁ κ. Χίτζινς. Δὲν ἐκυνηγήσαμεν θαυμά- σια εἰς τὰ σπέρξ της Πραιτωρίας;

— Μήπως ἐννοεῖτε τὴν τίγριν ἐκεί- νην, ἡ ὁποία ἦτο τόσο ἡμερὴ ὥστε ἤλθε κ' ἐθυσιάσθη ὡς ἀρνί; Μὴν ὁμιλεῖτε περὶ κυνηγίου θηρίων, διότι θὰ κινήσετε τὸν γέλωτα τῶν κυρίων, οἱ ὅποιοι ἐπο- λέμησαν μὲ βουβάλους καὶ ρινοκέρους, μὲ ἐλέφαντας καὶ λέοντας.

— Μὲ λέοντας ὅχι ἀκόμη, ἀπήντησεν ὁ Γεράρδος δὲν εἶχαμεν ἰδῆ λέοντας ἕως τὴν προπαρελθούσαν νύκτα, καὶ ἐγὼ τοῦλάχιστον, ἤρχισα νὰ τοὺς θεωρῶ ὡς φανταστικά ζῷα, ὅταν ἔξαφνα συνηγή- σαμεν ὀλοκλήρον ἀγέλην. Ἦτο ὥραϊον τὸ θέαμα κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης.

— Δὲν το ἔλεγα; ἀνέκραξεν ἡ λαίδη Θεοδώρα. Αἱ περιπέτειαι γεννῶνται κυ- ριολεκτικῶς κάτω ἀπὸ τὰ βήματά σας... Πρέπει νὰ μοῦ διηγῆθητε καὶ αὐτὴν καὶ τὰς ἄλλας περιπετείας σας λεπτομερῶς. Σήμερον τοῦλάχιστον δὲν θὰ μοῦ γλυ- τώσετε Φάιρφελδ, ἡρώτησες ἂν ὁ κ. Μασσαί ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γευ- ματίσῃ μαζί σας εἰς τὸ πλοῖον;

— Ἀκριβῶς πρὸ ὀλίγου μοῦ τὸ ὑπε- σχέθη, ἀπεκρίθη ὁ ἀδελφός της, ὅστις συνωμίζει μὲ τὸν Ἑρρίκον περὶ τοῦ ναυ- αγίου τῆς Εὐσταθείας, καὶ ἤκουε μὲ ἄκρον ἐνδιαφέρον τὴν περιγραφήν

τοῦ τραγικοῦ θανάτου τοῦ ἀλιτηρίου Λύ- κου Ἐνῶ δ' ἐξηκολούθει ἐκεῖνος τὴν διήγησίν του, ὁ Γεράρδος διηγείτο πρὸς τὴν λαίδην Χίτζινς τὰς περιπετείας του.

Ἀπλήστως ἤκουεν, ἡ λαίδη Θεοδώρα, καὶ ἡσθάνετο ζηλεῖαν συλλογιζομένη ὅτι κόρη νεαρὰ καὶ λεπτοφυὴς ὅπως ἡ Κο- ραλία, διήλθε διὰ τῶν κινδύνων, κατε- νίκησε τόσας δυσκολίας, ἔδειξε τόσον ἡρώισμὸν, ἐνῶ αὐτὴ ἡ διψῶσα περιπε- τεῖας, ἔζη βίον τόσο μονότονον ἐπὶ τῆς θαλαμηγού της.

— Πῶς ἐπιθυμοῦσα ν' ἀκούσω τὴν ἰδίαν νὰ μοῦ διηγῆθῃ αὐτὰ τὰ παράδοξα συμβάντα! εἶπε. Στοιχηματίζω ὅτι ἡ τωρινὴ ζωὴ θὰ της φαίνεται ἄνοστη...

— Διόλου, κυρία, σὰς βεβαίω. Ἄν ἦτο ἐδῶ θὰ σὰς ἔλεγε καὶ ἡ ἰδία ὅτι ἐὰν ἐράνη ἡσώας, ἐράνη χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ... Δὲν εἶνε δυνατόν... ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποῦ θὰ ἐπλήρωναν διὰ νὰ εἶνε εἰς τὴν θέσιν της. Δὲν συλλογίζεται ἄρ' ἔγχε μὲ πόθον τὰς εὐτυχεῖς ἐκεῖνας ἡμέρας;

— Ὡ, ὅχι, κυρία! ἡ Κοραλία εἶνε καμωμένη διὰ τὸν οἰκογενειακὸν βίον· εἶνε ἡ ζωὴ καὶ ἡ χαρὰ τοῦ σπιτιοῦ μας· περιποιεῖται τὸν κῆπον, καὶ εἶνε ἡ ἀφω- σιωμένη σύντροφος τῆς μητρὸς μας, ἡ ὁποία ὑπέφερε τόσα...

— Αὐτὸ τὸ εὐρίσκει ὀρθόν, εἶπε μετὰ σοβαρότητος ἡ λαίδη Θεοδώρα... ἀλλ' ἐν τούτοις; Καὶ σεῖς, κύριε Γεράρδε, δὲν θεωρεῖτε τὸν ἐαυτὸν σας εὐτυχῇ διότι εἴ- δατε ἀπὸ πλησίον τόσους μαύρους λαοὺς τοὺς ὁποίους γνωρίζομεν μόνον ἀπὸ τὰ βιβλία;

— Αἶ, Θεοδώρα, εἶπεν ὁ Χίτζινς, ὁ στίς ἀπεστρέφετο τὰς περιπετείας, καὶ μόνον νὰ συλλογισθῇ κανεὶς ὅτι εἴμπο- ρεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ψηφὸ ἐπὶ τὴν εἰς τὸ τραπέζι τῶν ἀγρίων αὐτῶν, φτάνει νὰ τοῦ κοπῇ κάθε ὄρεξις νὰ ὑπάγῃ νὰ τοὺς ἰδῇ ἀπὸ κοντά.

— Πραγματικῶς, κάποτε ὑπάρχει τοι- οῦτος φόβος, εἶπεν ὁ Γεράρδος γελῶν· ἀλλὰ πρέπει νὰ προσθέσω, ὅτι τοὺς συ- κοφαντοῦν πολὺ τοὺς καίμενους τοὺς ἀγρίους. Ἄν τοὺς παρουσιασθῇ ὁμοῦς περιστάσις νὰ καταβροχθίσουν κανένα ὁμοῖόν των, δὲν τὴν ἀφίνουν βέβαια νὰ φύγῃ.

— Ὡ, φίλη! ἀνέκραξεν ἀκουσίως ἡ λαίδη Θεοδώρα.

— Ὡς πρὸς τοὺς τρόπους εἶνε πολὺ ὀπίσω· σὰς βεβαίω, ὅτι δὲν ὁμοιάζουν διόλου μὲ τοὺς μαύρους ποῦ βλέπομεν εἰς τὰ βιβλία, μὲ τοὺς Κάντας τοῦ Σατω- δριάνδου καὶ τοὺς ἐρυθροδέρμους τοῦ Φε- νιμόρε Κούπερι οἱ ὅποιοι εἶνε τόσο ἐυ- γενεῖς καὶ χαριτωμένοι, καὶ φέρονται τό- σον ὥραϊα· ἀλλὰ πάλιν τοὺς συκοφαντοῦν ὅσοι τοὺς φαντάζονται ὅτι τρώγονται ἀ- ναμεταξύ των καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ συλλάβουν ἕνα αἰγυμάλων χωρὶς γάτον

περάτουν ἀμέσως εἰς τὴν σούβλαν... Ἐ- γὼ τοῦλάχιστον δὲν παρέρχην ποτέ εἰς κανὲν γεῦμα καννιβάτων.

— Ἐγὼ, εἶπεν ἡ λαίδη Θεοδώρα μετὰ μικρὰν σιωπὴν, δὲν θὰ ἡσυχάσω, ἂν δὲν ἀκούσω ἀπὸ τὸ στόμα τῆς δεσποινίδος Κο- ραλίας τὴν διήγησιν τῶν παραδοξῶν αὐ- τῶν γεγονότων. Εἶνε πολὺ μακρὰν ἀπ' ἐδῶ τὸ Μασσαίχωριον; Διατί νὰ μὴν ἔλθῃ νὰ ταξιδεύσῃ ὀλίγον μαζί σας; Δὲν πιστεύω αὐτὴ ἡ ἡρώς νὰ φοβῆται νὰ ταξιδεύσῃ μὲ θαλαμηγόν.

Μετὰ περιπάτον μῆδος ὥρας, ἐπέστρε- ψαν εἰς τὸν λιμενίσκον, ἐκεῖθεν δὲ με- τέβησαν εἰς τὸ πλοῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Η ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ

Ἀφ' οὗ ἐκάθισαν εἰς τὴν τράπεζαν, ἡ λαίδη Χίτζινς ἐπανελάβε τὴν ἐρώτη- σιν τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀποστείλῃ πρὸς τὸν Γεράρδον, χωρὶς νὰ λάβῃ ἀπάντησιν.

— Τί λέγετε, θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἔλθῃ μαζί σας;

— Θὰ αἰσθανθῶμεν μεγάλην εὐχα- ρίστησιν νὰ σὰς ἐκώμεν καὶ τοὺς τρεῖς εἰς τὸ πλοῖόν μας, εἶπεν ὁ λόρδος Φάιρ- ρηλδ.

— Εἴσθε πολὺ εὐγενεῖς καὶ καλοί... Ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατόν... Δὲν πρέπει κανεὶς μας ν' ἀφήσῃ τὴν θέσιν του, τοῦ-λάχιστον ἐπὶ τινὰ χρόνον. Ἀλλ' ὑπάρ- χει κατὰ πρακτικώτερον. Διατί δὲν ἐρ- χισθε σεῖς εἰς τὸ Μασσαίχωριον;

— Εἰς τὸ Μασσαίχωριον; εἶπε μετὰ τινος ἀνηυχίας ὁ κ. Χίτζινς. Δὲν εἶνε πολὺ δύσκολον τὸ ταξιδεῖν;

— Κάπως τραγὺ, νά!...

— Τόσῳ τὸ καλλίτερον, εἶπεν ἡ λαίδη Θεοδώρα.

[Ἐπεται συνέχεια.]

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΑΝΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΕΚ ΤΑΦΟΥ

Κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἀρχαίων ἀσιατῶν ἡγεμόνων, ἡ Σεμίραμις πρὶν ἀποθάνῃ, κατεσκεύασε τὸν τάφον της καὶ ἐχάρα- ξεν ἐπὶ τῆς πλακῆς τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν:

«Ἐὰν ἡγεμόν τις ἔχῃ ἀνάγκην χρημάτων, ἃς ἀνοίξῃ τὸ μνημεῖον αὐτοῦ καὶ ἃς λάβῃ ὅσα θέλει.»

Ὁ Δαρεῖος, ὁ ὁποῖος, ἐξ αἰτίας τοῦ μεγαλοπρεποῦς του βίου καὶ τῶν πολέ- μων του κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν γειτόνων του, εἶχε καταντήσῃ πτωχό- τατος, ἐσκέφθη νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς μυ- στηριώδους παραγγελίας.

Ἦνοιξε τὸν τάφον, ἀλλ' ἀντὶ τῶν οἰστανῶν, τοὺς ὁποίους ἤλπιζε νὰ εὕρῃ, δὲν ὑπῆρχεν εἰμὴ ἡ ἐπιγραφή αὐτή:

«Ἐὰν δὲν ἦσθε κακὸς ἄνθρωπος καὶ ἀδιδόρωτος φιλάργυρος, δὲν θὰ ἤρχετο νὰ τρεῖσθῃ τὴν κόπιν τῶν νεκρῶν.»

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Ἄκου νά σου εἰπῶ στ' αὐτὴ: Κατὰ τοὺς δικούς σου τρόπους Θεὸν βλέπεις τοὺς ἀνθρώπους Νά σου φέρνουνται κι' αὐτοί.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΜΕΡΙΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΠΡΟΣ ὁδηγίαν τῶν νέων συνδρομητῶν, οἱ ὅποιοι συ- χνότερα μ' ἐρωτοῦν πῶς συμπληροῦται ἐν Τε- τράδιον Μικρῶν Μυστι- κῶν καὶ ὁποῖαι πρέπει νὰ εἶνε αἱ ἀπαντήσεις, δημοσιεύω πᾶρα κάτω με- ρικὰς, ἀπὸ τετράδια, τὰ ὅποια διήλθον ἐσχάτως ἐκ τοῦ Γραφείου μου. Καὶ ἄλλοτε (1898) εἰς τῶν συνεργατῶν μου ἐδημοσίευσεν ἀ- πάνθια ὥραϊον ἀπαντήσεων, ἐκ τοῦ Λευκώματος τῆς Ν. α. υ. τ. ο. π. ο. ὑ. λ. α. Ἡ κατωτέρω συλλογὴ δὲν εἶνε ἀπὸ ἐν μόνον Λευκώμα, ἀλλ' οὔτε ἔγινε μὲ σύ- στημα καὶ μὲ τάξιν. Ἀναγινώσκουσα τὰ τετράδια τῶν φίλων μου, τὰ ὅποια ἀντηλλάσσοντο διὰ τοῦ Γραφείου μου, ἐσημείωνα κ' α ὁ τ ε τ ῖς ἀπαντήσεις, αἱ ὁποῖαι μοῦ ἤρσαν. Οὕτως ἀπετελέ- σθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον, καὶ χωρὶς νὰ το ἐννοήσω, μίᾳ μεγάλῃ συλλογῇ, ἐκ τῆς ἐποῆς σταχυολογῶ. Δὲν θὰ εὕρετε εἰς αὐτὴν οὔτε ὅλας τὰς ὥραϊας ἀπαντήσεις αἱ ὁποῖαι ἐγράφησαν, οὔτε καὶ τὰς ὡ- ραιότερας. Γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν εἰς Λευκώματα ἀπαντήσεις ἀκόμη εὐφύεστε- ραι, τὰς ὁποῖας δὲν εἴμπορῶ σήμερον νὰ συμπεριλάβω. Καὶ τοῦτο, διότι, ὡς σας εἶπον, ἡ ἐργασία δὲν ἔγινε συστηματικὴ. Δὲν ἐσημείωνα ἀπαντήσεις, παρὰ μόνον ὅταν εἶχα ὀρεξιν καὶ καιρὸν, ὅταν τὸ ἐν-θυμούμην, ὅταν ἐπιτέλους εἶχα πρόχει- ρον τὸ χαρτίον, εἰς τὸ ὁποῖον τὰς ἐγρα- φα. Καὶ τοῦτο τὸ σημειῶν διὰ νὰ μὴ λυπηθῶν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐνῶ ἐγραψαν ὥραϊα πραγματικῶς τετράδια, δὲν θὰ ἴ-δουν τυχὸν καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀπαντήσεις των. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡ συλλογὴ εἶνε ἀκριεστὰ καλὴ, καὶ εἴμπορεῖ νὰ χρησιμεύ- σῃ εἰς τοὺς μέλλοντας νάνταλλάξουν Μικρὰ Μυστικά, — ὅχι βέβαια διὰ νάντι-γράψουν τὰς ἀπαντήσεις, ἀλλὰ διὰ νὰ ἴδουν πῶς γράφουν οἱ ἄλλοι καὶ νὰ γρά-ψουν καὶ αὐτοὶ ἰδικὰς των.

Εἰς τὸ περιθώριον τοῦ Τετραδίου ση- μείουν μερικὰ πρὸς ποῖον στέλλεται. Ἰσοῦ μία τοιαύτη σημείωσις, ἑμμετρος, χαριτωμένη:

Τὰ Μυστικά μου στέλλω Ἰσοῦ Γουλιέλμο Τέλλο.

Αἰγυμάλια Ἀθηνᾶ.

Ἄς ἴδωμεν τώρα πῶς συμπληροῦνται μερικὸι τὸ ἑξῶφυλλον τοῦ τετραδίου. Τὸ Μενεξεδένιο Μπουκετάκι [Ε] γράφει:

Ὄνομα καὶ Ἐπώνυμον: Μενεξεδένιο Μπουκετάκι.

Πατρίς: Ἐνας κῆπος. Διαιμονή καὶ χρονολογία: Ἐνα βάζο, τῇ 2 Ἰανουαρίου, 1900.

Καὶ τὸ Τριφύλλι; Ὄνομα καὶ Ἐπώνυμον: Τριφύλλι. Πατρίς: Τριφυλλία.

Διαιμονή καὶ χρονολογία: Ἐν τῷ ἀ- γρῷ μου, τῇ 10 Φεβρουαρίου, 1900.

Μοῦ ἤρρεσε πολὺ κ' ἐκεῖνο τὸ συγκινη- τικόν, τὸ πληρὲς στοργῆς, τὸ ὁποῖον γρά- φει ἡ Ἐλ. λ. η. ν. ἱ. ε. τ. ο. ὑ. β. ο. ρ. ρ. ᾱ (φίλη μου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ,) κάτω-θεν τῆς λέξεως Πατρίς: «Ἑλλάς, μα- νοῦλα μου!»

Στρέφομεν τὴν σελίδα. Ἀρχίζουν αἱ ἐρωτήσεις, — ἡ σωστὴ ἐκείνη ἀνάκρισις, ἡ ὁποία ἄλλους ἀπελπίζει, ἄλλους πει- σμῶνει, ἄλλους θυμῶνει, ἄλλους φέρεται εἰς ἀμνηστίν, καὶ εἰς ἄλλους δίδει ἀφορ- μὴν νὰ γράφουν ἀληθεῖς μαργαρίτας.

1. Ποῖον χρῶμα προτιμᾶτε; Τὸ λευκὸν διὰ τὰς ψυχὰς, τὸ ρό- δινον διὰ τὰ ὄνειρα, τὸ κυανοῦν διὰ τὰς ἐνδυμασίας.

Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρου [Ε] Τὰ δύο χρώματα τῆς Σημαίας μας, — τοῦ ἀφροῦ καὶ τοῦ κύματος.

Μενεξεδένια [Ε] 2. Ποῖον ἄρωμα σὰς ἀρέσει περισσό- τερον; Τὸ ἄρωμα εὐγενοῦς ψυχῆς.

Τριφύλλι [Ε] Τοῦ πασιτίσου, ὅταν ἔρχεται ἀπὸ τὸ φούρνο.

Καλὸς Ὠρεῖς [Ε] 3. Ποῖον ἄνθος σὰς εἶνε προσφιλέστε- ρον; Μᾶρέσουν ἄνθη λευμονιάς... καλὸ γλυκὸ φτεισομένον.

Χλόη τοῦ Κρητισμοῦ [Ε] 4. Ποῖον ζῶον ἀγαπᾶτε περισσότερο; Τὸν ἵππον, καὶ μάλιστα... ὅταν ἀ- νέρχωμαι εἰς τὴν ράχην τοῦ.

Ἐαυτὸν Καρδίου [Ε] Τὸ γουρουνάκι... καλοῦν μένο.

Καλὸς Ὠρεῖς [Ε] 5. Ποῖον ζῶον ἀγαπᾶτε περισσότερο; Τὸν ἵππον, καὶ μάλιστα... ὅταν ἀ- νέρχωμαι εἰς τὴν ράχην τοῦ.

Ἐαυτὸν Καρδίου [Ε] Τὸ γουρουνάκι... καλοῦν μένο.

Καλὸς Ὠρεῖς [Ε] 6. Ποῖα εἶνε ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον; Νὰ ἐργάζεται τις δι' ἐκεῖνους ποῦ ἀγαπᾶ.

Ἐαυτὸν Καρδίου [Ε] 7. Ποῖα εἶνε ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον; Νὰ ἐργάζεται τις δι' ἐκεῖνους ποῦ ἀγαπᾶ.

Ἐαυτὸν Καρδίου [Ε] 8. Ποῖα εἶνε ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον; Νὰ ἐργάζεται τις δι' ἐκεῖνους ποῦ ἀγαπᾶ.

Ἐαυτὸν Καρδίου [Ε] 9. Ποῖα εἶνε ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον; Νὰ ἐργάζεται τις δι' ἐκεῖνους ποῦ ἀγαπᾶ.

Ἐαυτὸν Καρδίου [Ε] 10. Ποῖα εἶνε ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον; Νὰ ἐργάζεται τις δι' ἐκεῖνους ποῦ ἀγαπᾶ.

Ἐαυτὸν Καρδίου [Ε] 11. Ποῖα εἶνε ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον; Νὰ ἐργάζεται τις δι' ἐκεῖνους ποῦ ἀγαπᾶ.

Ἐαυτὸν Καρδίου [Ε] 12. Ποῖα εἶνε ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον; Νὰ ἐργάζεται τις δι' ἐκεῖνους ποῦ ἀγαπᾶ.

Ἐαυτὸν Καρδίου [Ε] 13. Ποῖα εἶνε ἡ μεγαλύτερα εὐτυχία εἰς τὸν κόσμον; Νὰ ἐργάζεται τις δι' ἐκεῖνους ποῦ ἀγαπᾶ.

— Ὅταν διαγωνίζωμαι, κατατάσσομαι εἰς τὴν Μεσαίαν Τάξιν.

Χωτοπούλα [Ε] — Δὲν 'ζτὸ λέγω, γιὰ νὰ μὴ με πιά- σης ἀργότερα ψεύτρα.

Τύρις — Τὰ δόντια μου θὰ ἔδειχνα, ἂν ἦσθε πειὸ πλησίον.

Ναύαρχος τῆς Βασιλίας [Ε] — Τὸ τρίτον τῆς ἡλικίας, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχω μετὰ 26 ἔτη.

Θαύλουσα Πινυρίνη [Ε] 15. Ποῖον ὄνομα θὰ ἐλαμβάνετε, ἂν ἡ ἐκλογὴ ἀφίνετο εἰς ἡμᾶς;

— Οὐδέποτε τὸν ἀνθρώπον τὸ ὄνομα τιμᾶ...

Γουλιέλμος Τέλλος [Ε] — Τὸ ὄνομα δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ με κάμῃ καλλιτέραν.

Καρδία ὑπὸ Πέτρων. 16. Ποῖα εἶνε ἡ κυριωτέρα σας ἐλπίς; — Νὰ γίνω χρήσιμος ἀνθρώπος.

Ἀστὴρ [Ε] — Γνωρίζω μίαν μόνον Ἑλπίδα, ἀλ- λά εἶνε... δεσποινίς· ὥστε δὲν εἶνε οὔτε κυρία, οὔτε κυριωτέρα.

Καρχαρίας τοῦ Φαλήρου [Ε] — Νὰ ἰδῶ τὸν «Ἑλληνόπαιδα», μὲ τοῦ σταυροῦ τὸ σῆμα, Νὰ σχίξῃ ὑπερήφανος, τὸ γαλανό μας κύμα.

Ἀστὴρ τοῦ Βίγα 17. Ἐχετε φίλους καὶ φίλας εἰλικρι- νεῖς; — Ἐκεῖνοι τὸ ἡξεύρουν καλλιτέρα.

Ἑλληνομάθης Ἀμερικανόπου [Ε] — Ὅθ' ἡμῖν εὐτυχίας, ἐάν το ἐγνώ- ριζα.

Καρδία ὑπὸ Πέτρων. — Νά! διότι κ' ἐγὼ ἀγαπῶ μὲ εἰλικρί- νειαν.

Μικρὸς Ἀθηναῖος [Ε] 24. Ποῖον μουσικὸν προτιμᾶτε; — Τὸν διδάσκαλον τοῦ ἀηδονίου.

Αἰγυμάλια Ἀθηνᾶ [Ε] 25. Ἐὰν δὲν ἦσθε ὅ, τι ἐγεννήθητε, τί ἠθέλατε νὰ εἴσθε; — Μία Καρυάτις, ὅχι ὅμως ἡ κλαπείσα.

Θηκυῖα Καρδία [Ε] — Δυστυχῶς αἱ μεταμορφώσεις μόνον εἰς τὰς Ἀσκήσεις ἐπιτρέπονται.

Ναύαρχος τῆς Βασιλίας. 28. Ποῖον φαγητὸν σὰς ἀρέσει καλλι- τερα; — Μᾶρέσει νὰ τρέφωμαι μὲ... ὄνειρα.

Χωτοπούλα. — Ἐκεῖνο ποῦ τρώγω, ὅταν πεινώ.

Ἀναβύθιον Ρόδου [Ε] — Διατί ἐρωτᾶτε; μήπως θὰ μοῦ κά- μετε τραπέζι;

Εἰλικρινὴς Φιλία [Ε] — Τὸ ἀπηγορευμένον.

Ἀργιοβιολέττα. 27. Ποῖα τοποθεσία σὰς ἔκαμ' ὅποτε τὴν μεγαλητέραν ἐν

— Όποιον υπερασπίζει το ιδιόν μας.

Κυκλαδότης. [Ε]

Γράψατε μίαν ιδεαν ιδιάν σας ή ξε-
νην, την οποίαν να επιδοκιμάσετε :

— Μή αποθαρρύνου εις τας δυστυχίας,
εργάζου δραστήριως και έσο βέβαιος ότι
θα επιτύχης.

Ιόνιος Νήσος. [Ε]

— Είσαι εύτυχής, όταν ήμπορούσες
να πράξης ό,τι θέλεις και έπραξες ό,τι
πρέπει.

Αγριοβιολέττα.

— Ποίαν εκπληξίν θα ήσθάνετο ό
χοίρος, αν έξαφνα έζωντάνευε και έ-
βλεπε τον έαυτόν του λουκάνικα !

Χλόη του Κηφισού.

— Ό πλούτος καλύπτει τὰ έλαττώ-
ματα, άλλ' ή πτωχεία αποκαλύπτει τας
ἀρετάς

Αιγινία Αθηνά.

— Καλλίτερα να χάση κανείς την ζω-
ήν, παρά την έλπίδα

Μινωξιδίον.

— Θυσιάζων τις τὰ πάντα εις τό κα-
θηκόν του, είνε βέβαιος ότι θα φθάση εις
την ευδαιμονίαν.

Αρχοντικό Κεράς. [Ε]

Υπογράψατε :

Χλόη του Κηφισού

Ευχλωττος μέν, άλλ' όχι και γλωσσού.
Και διά τό πιστόν της αντιγραφής :

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΚΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΔΗΣ ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

— Πού είνε ό άνδρας
μου ; ανακράζει ή κυρία
Φιλοσοφίδου, είςρχομένη
εις τό σπουδαστήριον του
συζύγου της. Διωνίος χω-
μένος μέσα εις τὰ βιβλία...
αλλά σήμερα έχώθηκε τό-
ση πολύ, πού είνε αδύνα-
τον να τον ανακαλύψω...

Δήλωσις : Του λοιπού
αί Μαγικά Είκονες υπά-
γονται εις τας Πνευματι-
κάς Ασχήσεις. Οι Δια-
γωνιζόμενοι εις τας Δύ-
σεις, θα σημειώνουν εις τό
Δυσόχαρτον και την λύ-
σιν της Μαγικής Εικόνας,
αντιγράφοντες επ' αυτού,
όπως ήμπορούν, τό κε-
κρυμμένον πρόσωπον, ά-
νευ περιγραφής. Ονόμα-
τα λυτών της Μαγικής
Εικόνας δεν θα δημοσιεύ-
ωνται πλέον ιδιαίτερος.

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ίδε σελ. 104.)

Και ό Άρης έπίσης είνε πολύ ώραιον
άστρον, τό όποιον λάμπει όσον και οι
λαμπρότεροι άστέρες και έχει ζωηρόν
έρυθρόν χρώμα και από τό χρώμα του
αναγνωρίζεται εύκόλως.

— Είνε και ό Άρης μεγάλος όσον οι
άστέρες ;

— Άς μή όμιλώμεν διά τούς άστέ-
ρας αυτών τό μέγεθος δεν συγκρίνεται
πρός τό μέγεθος των πλανητών.

— Όχι, ό Άρης δεν είνε τόσον μέγας
όσον οι άστέρες· είνε πολύ μικρός, έ-
πτά σχεδόν φορές μικρότερος από την
Γην.

Τούναντιόν ό Ζεύς, ό όποιος εύρίσκε-
ται έπειτα από τον Άρην, είνε αρκετά
μεγάλος· 1279 φορές μεγαλύτερος από
την Γην.

— Α ! αυτός είνε πολύ μεγάλος· τί
λαμπρά ταξίδια με τον σιδηρόδρομον θα

κάμουν εις αυτόν τον άπέραντον τόπον !

— Διατί όχι ; Άλλά δεν είνε τόσον
μεγάλος ώστε να σ' εκπλήττη με τό
μέγεθός του. Ό Ζεύς είνε πάλιν χιλίας
φοράς και περισσώτερον ακόμη μικρότε-
ρος από τον Ήλιον. Αν θέλεις, σύγκρι-
νε τούς αριθμούς. Αυτός είνε ό μεγάλη-
τερος ό αρχιτυμπανιστής των πλανητών,
και κατά την λάμψιν έρχεται δεύτερος,
έπειτα από την Άφροδίτην. Όταν συμ-
βαίνει, αλλά δυστυχώς αυτό είνε πολύ
σπάνιον, να εύρίσκωνται την νύκτα και
οι δύο εις τον ούρανόν, ό εις πλησίον του
άλλου, είνε κατάφωτος εκεί τότε ό ού-
ρανός.

— Εύρίσκεται μακράν από εδώ ό
Ζεύς ;

— 777 εκατομμύρια χιλιόμετρα από
τον Ήλιον. Αφαιρέσε τὰ 149. . .

— Ω ! τί μεγάλη απόστασις !

— Και τί θα είπης διά τό Κρόνον,
ό όποιος κινείται εις απόστασιν 1426 έ-
κατομμυρίων χιλιομέτρων από τον Ή-
λιον ; Μη θαυμάζης τόσον και μή ά-
νοίγης τόσον πολύ τούς οφθαλμούς σου·

διότι δεν εφθάσαμεν ακόμη εις τό τέλος.

Και ό Κρόνος είνε μεγάλος πλανή-
της· είνε 719 φορές μεγαλύτερος από
την Γην. Και αυτόν είνε πολύ εύκολον
να τον διακρίνης, όταν φαίνεται εις τον
ουρανόν. Είνε μολυβδόχρους, και τό
χρώμα του αυτό, τον καθιστά όλίγον
θαμβόν.

Άλήθεια. Αυτό τό μολυβδόχρου του
Κρόνου μου υπενθυμίζει κάτι τι, τό ό-
ποιον θα σου είπω, διά τούς έπτά πλα-
νήτας των αρχαίων.

Οι αρχαίοι, όπως είχαν έπτά πλανή-
τας, είχαν και έπτά μέταλλα· τον χρυ-
σόν, τον άργυρον, τον σίδηρον, τον υδράρ-
γυρον, τον κασσίτερον, τον χαλκόν, και
τον μόλυδον.

Εις έκαστον πλανήτην απέδιδον και
έν μέταλλον· ό χρυσός και ό άργυρος
είχον ως πλανήτας τον Ήλιον και την
Σελήνην. Συχνά θα αναγινώσκης εις
τας περιγραφάς της έξοχής, ότι ό ήλιος
χρυσώνει αυτήν με τας ακτίνες του, και
ότι αι ακτίνες της σελήνης είνε άργυ-
ραί.

Ό σίδηρος, τό μέταλλον της λόγχης
και του ξίφους, δικαίως αποδίδεται εις
τον Άρην, τον Θεόν του πολέμου.

Ό υδράργυρος ονομάζεται υπό των
Ευρωπαίων με τό ίδιον όνομα του Έρ-
μού, (Mercury).

Διατί άρα γε εις τον Δίε απέδωθε ό
κασσίτερος ; Δεν δύναμαι να σου είπω
τον λόγον· διότι δεν τον γνωρίζω. Άλλ'
έξάπαντος θα ύπάρχη κάποιος.

Η Άφροδίτη έλατρεύετο, ως γνω-
ρίζεις, κατ' έξοχήν εις την Κύπρον, διά
τούτο έλέγετο και Κύπρις· από την Κύ-
προν εξέηγετο και πολλός χαλκός, ό κύ-
πριος λεγόμενος χαλκός. Φυσικόν λοιπόν
ήτο ν' αποδοθή ό χαλκός εις την Άφρο-
δίτην.

Τέλος εις τον Κρόνον απέδωκαν τον
μόλυδον, ένεκα του μολυβδίνου αυτού
χρώματος.

— Θείτσα, πράγματι έπτά είνε τὰ
μέταλλα, και οι πλανήται πράγματι έπτά
είνε ;

— Όχι, μικρέ μου· γνωρίζομεν πεν-
τήκοντα περίπου μέταλλα και αριθμού-
μεν τούς πλανήτας κατά εκατοντάδας.

— Κατά εκατοντάδας ;

— Ναί, όπως θα σου είπω άλλοτε.

Καλήν νύκτα τώρα πλέον, αγαπητό
μου παιδί. Έμπιστεύου εις την Γην, ή
όποία μάς φέρει, αν και έπαυσε πλέον να
είνε τό ακίνητον κέντρον του κόσμου·
γνωρίζεις ότι τρέχει επί της τροχιάς της
με ταχύτητα τριάκοντα χιλιομέτρων κατά
δευτερόλεπτον, αλλά κοιμήσου ήσυχος·
διότι έχομεν καλόν ήνίοχον, ό όποιος ό-
δηγεί την γην μας εις τον δρόμον της,
και διά τούτο δεν έχομεν φόβον να μάς
αναποδογύριση ποτέ.»

[J. Macé] Α. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια· ίδε σελ. 112.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Κεραυνός υπήρξε διά την κόμησσαν
Ίωάνναν, ή εμφάνισις του άνεψιού της.
Τό οικοδόμημα των έγκλημάτων, των
ραδιουργιών και των ψευδολογημάτων
τό μετά τούτης υπομονής ανεγερθέν, κα-
τέρρεεν αίφνιδίως.

Τό τέκνον του άδελφού της ήτο ζων-
τανόν, έλευθερόν, και ώρθούτο ένωπίον
της, απαιτούν μετά θάρρους τόνομά του,
τούς τίτλους του, τὰ δικαιώματά του...

Η κατή του Άρτουελ όργή της κοι-
μήσεως υπήρξε φοβερά· τον κατηγορεί
όχι μόνον δι' άπαραδειγματίστον άμέ-
λειαν και άνικανότητα, αλλά και δι' έ-
σχάτην προδοσίαν.

Πώς ό Ρανδαήλ κατώρθωσεν, άνευ
βοηθείας, να συλλάβη και να φέρη εις
πέρας τό τολμηρόν έκείνο σχέδιον ; Ποίος
λειπόν υπήγχευσε την καταχθόνιον μη-
χανορραφίαν, εις τον άπλοϊκόν τεχνίτην
της Αίλλης ;

— Δεν πταίει κανείς, παρά μόνον ή
Τύχη, Δέσποινα ! άπεκρίνετο ό Άρ-
τουελ, ταπεινωμένος. Κακή σύμπτωσις,
και τίποτε άλλο. Ν.μίζω όμως, ότι τό
παιγνίδι δεν έχαθη απόκη. Τα τέλη της
Αίλλης δεν προφυλάττουσιν τόσον πολύ τό
λ υ κ ο π ο υ λ ο ν, και ήμπορεί κα-
νείς να το αποσπασή από εκεί, είτε διά
της βίας, είτε διά του δόλου.

Πρός τον σκοπόν τούτον, ή κόμησσα
συνήθρισκεν άμέσως στρατόν και τον έ-
στειλε να πολιορκήση την έπαναστατή-
σαν πόλιν, ό δε Άρτουελ κατέστρωσεν
έν σχέδιον, προωρισμένον, αυτήν την φο-
ράν, να επιτύχη ασφαλώς.

Οι κάτοικοι της Αίλλης, οι έπανα-
στάται, δεν ανησύχησαν ποσώς. Η πα-
ρουσία του νεορού των κόμητος τοίς έ-
νέπνεε θάρρος άπερίοριστον.

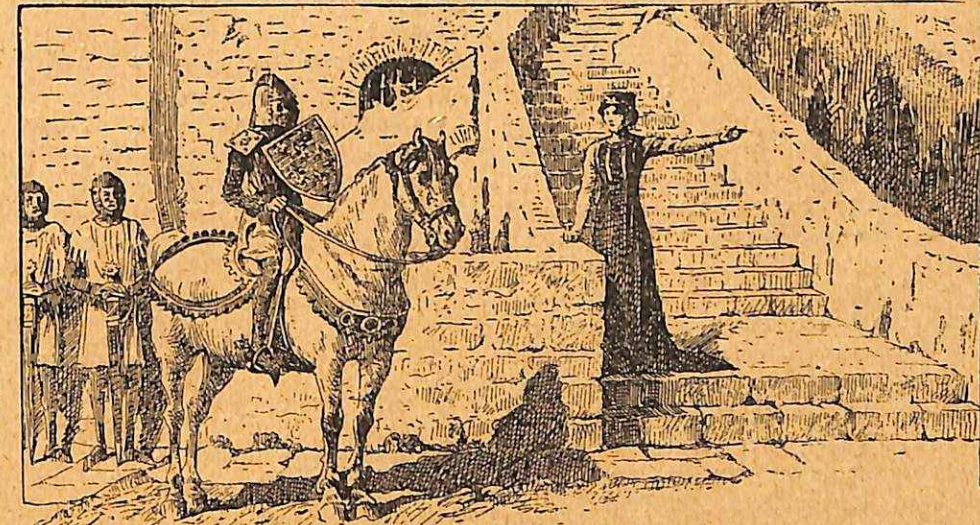
Θα εθριμάμευσιν άφείκτως, και ή πό-
λις των θα έγίνετο πρωτεύουσα της Φλάν-
δρας, έκθρονίζουσα την Βρύγην, την
Γάνδην και τας λοιπός αντιζήλους πό-
λεις. Αυτό ώνειρεύοντο.

Ό Γκυ συνήθισεν άμέσως εις την νέαν
ζωήν και εξέτειλε τὰ ύψηλά του καθήκον-
τα άπαραμύλλως· προήδρευε του Συμβου-
λίου, παρά τό πλευρόν του Προστάτου·
έπεθεώρει τὰ στρατεύματα, έπεδεικνύετο
πέζες ή έφιππος, — αυτό ήτο τώρα τό
μόνον δυσάρεστον, — και έστέκετο να τον
θυμάζουσιν, να τον περιποιούνται, να τον
κολακεύουσιν, να τον λατρεύουσιν, ως να
μην είχε κάμη τίποτε άλλο εις την ζωήν
του από αυτό.

— Ψεύρεις πού δεν είνε και τόσον
δύσκολον να κάμνη κανείς τον ήγεμόνα ;
έλεγε προς τον Γωλτιέρον, ό όποιος τώ
είχεν αποδοθή αύθημερόν, και, συμμερι-

ζόμενος την τύχην του, είχε γίνη ίππο-
κόμος του και τον υπηρέτει με θαυμα-
στήν άροσίωσιν. Μά την αλήθεια, τό
πράγμα θα ήτο πολύ — πολύ εύχάριστον
αν ή κυρία θεία μας δεν έπρόκειτο να
έλθη να μάς τα κάμη θάλασσα, και αν
ή άγάπη των πιστών μας υπηκόων δεν
με υποχρέωνε να σταθώ εδώ και να την
περιμένω, αντί να το στρήψω σαν φρόνι-
μος άνθρωπος !

Τώ όντι, ή επικήρυσμένη πολιορκία και
οι αναμενόμενοι κίνδυνοι δεν ένθουσίαζαν
διόλου τον έγγονον του Αυτοκράτορος
Βυδουίνου, τον υιόν του άνδρείου Γου-
λιέλμου της Δαμπιέρης, ένός των ή-

« Η Ίωάννα έστειλεν άλλεπαλλήλους διαγγελλεί » (Σελ. 122, στήλ. 6')

ρών της Σταυροφορίας ! Να καλο-
τρώγη, να καλοπίνη, να καλοκοιμάται, —
αυτά τώ έφχίνοντο άπειρώς εύχρεστότερα·
και όταν μετ' όλίγον ήναγκάσθη να φε-
ρέση κράνος και θώρακα, να ύποστη α-
κλόνητος βροχήν άκοντίων και να βα-
δίση κατά του έπερχομένου έχθρου έν τώ
μέσφ των στρατευμάτων του, ώ, ποσά
κις τότε ό πρώην μαθητεύόμενος όπλο-
ποιός ένθυμήθη μετα πόθου την προ-
τέραν είνηνικην και γλυκύτατην ζωήν του,
πλησίον της μικράς του φίλης Γλυκε-
ρίας, υπό τον φαειρόν ήλιον της Προηγ-
γίας !..

— Τό έχει τό αίμά του ! έλεγον οι
παλαίμαχοι πολεμισταί, βλέποντες αυτόν
διερχόμενον επί του μηρού του κέλητος,
χωρίς να ύποπτεύουσιν ότι οι δόντες του
ήρωος συνεκρούοντο, υπό τό προσωπίτον
του κράνους του. Κ α τ α μ α ν α,
κ α τ α κ υ ρ η, λέγει ή παροιμία...

Άλλ' αυτήν την φοράν ή παροιμία έ-
ψεύδετο. Ό πάππος και ό πατήρ είχαν
συγκεντρώσει, φαίνεται, τόσους μεγάλους πο-
σότητα ήρωϊσμού, ώστε δεν έμεινε πλέον
ούτε ίχνος διά τον άτυχή έγκονον, ό
όποιος έτρεμεν άκούων τὰ πολεμικά
των άθλα. . .

Άπεναντίας, ό Γωλτιέρος εύρίσκετο
εις τό στοιχείόν του. Ό άλαλαγμός της

μάχης, ή κλαγγή των ξιφών, ό καλα-
σμός των ίππων, ό κρότος των πανο-
πλιών, αι ίαχαί των νικητών, οι γόοι
των ήττημέων, πάντα ταύτα τώ έπρε-
ξόνουν έν είδος μέσης. Ό ώχρός όνει-
ροπόλος μεταμορφώνετο : με λάμποντος
οφθαλμούς με φρίσσοντα χείλη, με φλο-
γώδεις παρειάς, έρρίπτετο μανιώδης, ά-
κράτητος, κατά των έχθρικών τάξεων,
και ό κύριός του κατέδαλλε μεγάλους
κόπους διά να τον συγκρατή.

Διότι ό Γκυ δεν έχώνευε πολύ αυτά τὰ
άσπετα. . . Μάλιστα εις μίαν έξοδον,
έπωφελήθη της στιγμής καθ' ήν δεν τον
έπρόσεχαν πολύ, έστρεψε προς τὰ όπίσω

τον ίππον του, απέσπασε τό έρυθρόν λο-
φίον, τό όποιον τον διέκρινεν από τούς
άλλους, και έφώναξεν εις τον ίπποκόμον
του να τον μιμηθή και να τον ακολου-
θήση !

Άλλ' αντί να ύπακούσῃ, ό Γωλτιέ-
ρος ήρπασε τό λοφίον, τό όποιον είχε
ιππορήσει ό κύριός του, τό έκάρπωσεν
εις τό κράνος του και ώρμησεν εις την
μάχην, κραυγάζων τό πολεμικόν σύν-
θημα :

— Φλάνδρα ! Λέων !
Οι στρατιώται τον ήκολούθησαν, άνα-
θαρρήσαντες, ένθουσιασθέντες.

Τότε ό Γκυ, έντραπείς φαίνεται διά
την προτέραν του λιποταξίαν και ήλεκ-
τρισθείς εκ του παραδείγματος, έπανήλ-
θεν εις τας τάξεις και έφώρμησε κατά
των έχθρων μετά τούτης μανίας, ώστε
με μεγάλον κόπον κατώρθωσαν να τον
σύρουν πάλιν προς την πόλιν. Έν τώ
μεταξύ ό Γωλτιέρος τώ απέδωκε τό
έρυθρόν λοφίον, έπειδή δε οι δύο είχαν
τό αυτό άνάστημα και την αυτην περί-
που πανοπλίαν, οι Αίλλαίται δεν ένόησαν
καλά τί είχε συμβῆ, και την μέν λιπο-
ταξίαν απέδωκαν εις τον Γωλτιέρον, την
δε γενναίαν έφοδον εις τον Γκυ, ούτως
ώστε, έν ό νεαρός κόμης ήγετο έν
θριάμβω προς την πόλιν, ό ίπποκόμος

λαχροινήν Ἑλληνίδα, Ἀγριοβιολέτταν καὶ Μενεξεδένιο Μπουκετάκι — ἡ Γλυκεῖα Καρδία μετὰ τὸν Ἀγγορολογιῶτατον, Καρθερίαν καὶ Συμυρηγοπούλαν — τὸ Ἀδαβύριον Ρόδου μετὰ τὸν Ρόδιον Ἑβελοντὴν — ὁ Ἑλληνομαθὴς Ἀμερικανόπαις μετὰ τὸν Ναύτην τοῦ Βυξίνου. Νεαράν Φιλόσοφον καὶ Ἑγεμονίδα τῆς Σύρου — τὸ Μενεξεδένιο Μπουκετάκι μετὰ τὴν Συμυρηγοπούλαν, Ἑλληνίδα τοῦ Βορρᾶ καὶ Καλλίφωνον Ἀρσακιάδα — ὁ Φραγκλῆτος μετὰ τὸν Ἑαρ τῶν Καρδιῶν, Φιβερόν Τιτάνα καὶ Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν — ἡ Ἐνδοξος Ψαριανὴ μετὰ τὸν Ἑρῶα τῶν Ψαρῶν — ἡ Ἀποπτῶσα Ἑλπίς μετὰ τὸν Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, Χαμίτην Εὐτυχίαν καὶ Λεοπάρδαλιν.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς Συμυρηγοπούλας (ἐλήφθη) **Φάσμα τῆς Νυκτός** ([ΕΕ] ἂ, τί καλὰ ποὺ πρὸ ὄνειρον! . . . μὰ τί ὥραία καὶ ἡ σημερινὴ ἐπιστολή σου! μού ἤρσαν προπάντων τὰ περὶ τῶν Εὐσήμεων καὶ τοῦ Ἑθνικῶν Ὑμνου, μετὰ τὸν ὅποιον θέλεις νὰ συναγωνισθῇς καὶ ζιτιᾷ ὅχι; μὴ διαρκῆς ἀμίλλα, εὐγενὴς καὶ ὥραία, δὲν εἶνε ὁ ἐν Δαπλάσει βίος;) **Μυστικὴν Φωτὴν** (ἂ, αὐτὸ ποὺ μ' ἐρωτᾷς εἶνε πολὺ μυστικόν... ἤθελα πολὺ νὰ μοῦ ἔγραψες συχνότατα!) **Μοῦσαν τῆς Ἀστρονομίας** (ναί, ἡ εἰδήσις μου ἐπροξένησε μεγάλῃν χαρὰν! σου ἔστειλα τὰ Μυστικὰ καὶ ἐλπίζω διὰ τὰ ἔλαβες.) **Ι. Μ. Ἀρταγόριον** (τὰ ἔστειλα ἐκ νέου!) **Μοῦσαν τοῦ Λογιστοῦ** (βεβαίως τὴν κακίαν τοῦ ἔδειξεν αὐτὸς ποὺ ἔπαυσε τὸ παινίδι τοῦ πτωχοῦ Ἑβραίου, καὶ τίποτε ἄλλο!) **Ἀπόγονον τοῦ Χάση** (ὁ ὅποιος δὲν ἐννοεῖ νὰ βάλῃ καὶ τὸ σπαθὶ ἐπὶ τῇ θήκῃ!) **Ἀδαβύριον Ρόδου** (εὐχαριστῶ θερμῶς καὶ διὰ τὸ νέον ἐσπάθωμα!) **Χαμίτην Εὐτυχίαν** (θερμότηας εὐχαριστίας! μού ἔκμαν μεγάλην ἐντυπωσιν αἰ παρατηρήσεις σου περὶ Γαῦ καὶ Γωλτιέρν ἄργότερα θὰ ἰδῇς διὰ ποῖον λόγον!) **Ἀδερφίνον** ([ΕΕ] διὰ τὸν λαμπρὸν «Πετραϊκὸν Περιπατοῦ») **Ἰουλίαν Ρογκότην** (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας!) **Νεαρόν Ζωγράφον** (τί κομψὴ ἐκείνη ἡ μικρογραφία τοῦ φυλλαδίου μου, τὴν ὁποῖαν ἐξωγράφισες ὡς κόσμημα τῆς ἐπιστολῆς σου! εἶσαι συχνὰ θέλω νὰ μοῦ γράψῃς!) **Ρομαντικὴν Καρδίαν** (ἀντὶ πληροφροσύνης, τὴν ὁποῖαν οὐτε θὰ ἴδουν οὔτε θύκολουθήσουν ὅλοι, εἰμπορεῖς νὰ ζύνης τὸ ψευδώνυμον μ' ἑνα μαχαίρακι εἰς τὸ εὐκολότερον καὶ τὸ προχειρότερον! διόλου δὲν μ' ἐνοχλοῦν αἱ ἐπιστολαὶ σου! ἀπεναντίας!) **Μυστικὸν Ψευδώνυμον** (δὲν εἰμπορεῖς τώρα πλέον νὰ λάβῃς τὸ πρῶτόν σου ψευδώνυμον, χωρὶς νὰ δημοσιεύσῃς τὴν πληροφορίαν σου, δὲν ἀμφισβάζω ὅτι ἤρσαν εἰς τὸν Δείριον, ἡ καθρῆλεις ποὺ ἐγχορεύσας!) **Ὁραίαν Ἀρεμώτην** (τί λέγει ὁ κανονισμός;) **Ἀλληλογραφία μόνον μεταξὺ ὁμολων** **Κόκκινην Ἑξοχὴν** (εἰπέ εἰς τὸν ἀδελφόν σου διὰ μὲν μεγάλην μου χαρὰν ἀνέγνωσα τὰς συμπληρωτικὰς τοῦ γραμμάτι γράψῃς μου συχνά!) **Θεοραπεινίδα τῶν Μουσῶν** ([ΕΕ] διὰ τὴν ὥραϊαν ἐπιστολήν καὶ διὰ τὸ ἐλεγεῖν εἰς τὴν Πολυτέτην Κέκωσιν!) **Ἰωάννην Χ. Σιλιώτην** (καὶ εἰς σὲ ἐν [ΕΕ] διὰ τὸ ἐλεγεῖν σου εἰς τὸν Πῖνον Κουλουρὴν! ἐννοεῖται, ὅτι δὲν βραβεύω τοὺς στίχους ἀλλὰ τὸ αἶσθημα τὸ ὁποῖον τοὺς ὑψηλότερον!) **Νίκην Ν. Μαρῆ** (ἀπορῶ κ' ἐγὼ πῶς συμβαίνει αὐτό, διότι ἡ ἀποστολὴ γίνεται ἐν τάξει! ἐξακολουθεῖ ἡ ἀνωμαλία;) **Σκανδαλιάρην** (ἐννοεῖται διὰ τὸ ὥρελνός σου, ἀπ' οὗ, οὐδ' ἀπεφάσισαι, θὰ λαμβάνῃς μέρος εἰς ὅλα καὶ δι' αὐτὸ εἶμαι καταχαρούμενη!) **Ναυαρχον Σάμφων** (ἔς το ἐλπίσω κ' ἐγώ...) **Γεώργιον Πολυταρίδην, Δίμων Μαρδῶτην** (εἶνε νὰ ἐπαρτῶν ὅλοι, ὅσα ἔπραξες σὺ! σου ἔστειλα ὅ,τι ἐξήγησες!) **Σκηπτρον τοῦ Διὸς** (ἰατὴρ λοιπὸν ἔκαμες τόσον καιρὸν νὰ μοῦ γράψῃς; ἐλπίζω διὰ τὸ ἐξῆ. θὰ φαίνασαι τακτικότερα!) **Παρήγορον Ἀγγελοῦ** (τί πειράζει; δὲν εἶνε καλλίτερα ποῦ θὰ τελειώσῃ ἑνώρις, διὰ νὰ ἔχωμεν κατόπι καὶ ἄλλο;))

Βασιλέα τοῦ Κατέρου (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά καὶ τώρα ἐμπρός, νὰ ἐκτελέσῃς τὴν ἀπόφασίν σου!) **Κεραυνὸν** (εὐχομαι ταχίστην ἀνάρρωσιν, καὶ μεγάλην προσοχὴν εἰς τὸ μέλλον!) **Νικόλαον Γ. Καμπιτῆρον** (εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὸ νέον ἐσπάθωμα! εἶσαι, βλέπω, ἀπὸ τοὺς πλέον ἐνεργητικοὺς καὶ ἐνθουσιώδεις φίλους μου!) **Κίχλην** (ναί!) **Καυκασίαν** (ναί εἰς τὸ προσεχές!) **Ναυαρχον Θερβόρα** (μὴν εἶσαι ἀνυπόμονος! αἱ προτάσεις δημοσιεύονται μετὰ τὴν σειράν των!) **Ἑλληνοπούλαν** (ἡ συδρομὴ εἶνε φρ. 10. γράψε ἀπ' εὐθείας α' πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ «Φιλόχαλος Πηλεόπη» εἰς Ἀθήνας!) **Καραχιόζην** (ἂν ἐνθυμούμαι καλὰ, νομίζω ὅτι δὲν εἶνε!) **Διμένα τῆς Πύλου** (ἐννοεῖται, διὰ δύνασαι! ὅσον ἐνωρίτερα, τόσον καλλίτερα! μόνον μετὰ τὴν προεμφάν καὶ τὴν δημοσίευσιν εἶνε ἀπαράδεκτοι!) **Φλοῦσον τοῦ Εὐξείνου** (καὶ εἰς τὰς δύο ἐρωτήσεις, σου ἀπαντῶ. διὰ θὰ γίνονταν ἀλλὰ μετὰ τὸν καιρὸν!) **Δ. Κ. Φιλέρην, Θεαγένην** ([ΕΕ] διὰ τὴν πατριωτικωτάτην ἐπιστολήν! ἡ Μυκτικὴ Εἰκὼν πολὺ ἐπιτυχημένη! ἂν δὲν τὴν ἔχῃ, ἀντιγράφῃ, ἂν εἶνε ἐντελὲς ἰδικόν σου ἔργον, — καὶ ἀπαιτῶ νὰ μοῦ τὸ εἴπῃς! μετὰ τὴν εἰλικρίνειαν, — θὰ τὴν δημοσιεύσω. Ἀσκήσεις σου θὰ δημοσιεύω βιβαιοτάτα, ἀρ' οὐ ἐβραβεύθησαν! ἔχομεν καιρὸν ἀκόμη!) **Α. Καλλιαν, Νεαρόν Μουσικὸν** (εἶνε αἱ λύσεις ἐλήφθησαν!) **Τσιγγαρέλλαν** (ἐγχαρὸν σήμερον ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου!) **Φαγᾶν** (δὲν ἀνέγνωσες τὸν Ὁδηγόν; τί λέγει διὰ τὰς Πνευματικὰς Ἀσκήσεις;) **Δημ. Δ. Προβελγγιον** (περίεργον! καὶ τὰ νέα ποῦ ἔστειλες εἶνε κατελημμένα! τώρα; ἄλλα!) **Ἀνοικτὴν Καρδίαν** (ἡ φωτογραφία ἐλήφθη καὶ θὰ δημοσιεύσῃ!) **Λευκὴν τῆς Καστίλλης** (εἶνε δυνατόν νὰ ἐνθυμούμαι ἀπέξω ὅλους τοὺς συνδρομητάς; δι' αὐτὸ σπανιότατα ἀπαντῶ εἰς τοιοῦτον εἶδος ἐρωτήσεων!) **Ναυτοπαιδα** (χαρὶς ἡ Κίχῃ! φαντάζεσαι πλέον...) **Πλοῦτον τοῦ Δουράδεως** (σου ἔστειλα ὅ,τι ἐξήγησες! ναί, τὸ κατόρθωμά σου μοῦ φαίνεται μέγα καὶ σε συγχαίρω!) **Νεαρόν Κερκυραῖον** (ὄχι! Νεαρά Κερκυραῖα δὲν ὑπάρχει, ἐπομένως σὺ ἦτο, κατὰ λάθος!) **Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, Ἑθνικὸν Ὑμνον** κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 24 Μαρτίου θάπαντῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Διὰ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 15 Μαΐου.

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὲν νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των ὅ,τι διαφωνοῦνται, περικλείει ἐν τῇ ἡμερᾷ μας εἰς φακέλλον, ὃν ἕκαστος περιχεῖ 20 φύλλα καὶ τιμᾷται φρ. 1

161. Λεξιγρῖμος.

Σιμὰ εἰς ἑνα ἀρθρὸν δύο γράμματα θὰ γράψῃς, Κ' ἀντωνυμίαν ἔπειτα μαζὶ των θὰ συνάψῃς. Φοβοῦμαι μὴ τὸ αἰνίγμα πολὺ σε τυραννήσῃ. Δίδει εἶνε τύραννος αὐτὸς ποὺ θανατῶσῃ.

Ἑστέλην ὑπὸ τῆς Ἑλληνοπούλας [Ε]

162. Συλλαβογρῖμος.

Τὸ πρῶτον εἶνε γράμμα, τᾶλλον προστακτικὴ, τὸ δεύτερον μὴ νῆτος γνωστὴ κ' ἱστορικὴ.

Ἑστέλην ὑπὸ τοῦ Ἀδαβυρίου Ρόδου. [Ε]

163. Ἀναγραμματισμός.

Συρρίξω εἰς τὸν πόλεμον. ὡς ἔγω ἂν μάρψῃς. Κἀν πᾶσις μετὰ διέρχεται, ἂν μὴ ἀναγραμματίσῃς.

Ἑστέλην ὑπὸ τῆς Λεωφάνου Μουζίας [Ε]

164. Αἰνίγμα.

Εἰς τὰς πόλεις θὰ με εὖρος ἂν μάρψῃς ἐν εἰρήνῃ. Ἄν τὴν μέσσην μ' ἀποκρίψῃς, ἑνα γράμμα θίπο μείνῃ.

Ἑστέλην ὑπὸ τοῦ Ἀγγορολογιῶτατον [ΕΕ]

165. Μωσαϊκόν.

Ἐχω λάδι, κα-ἀπότια καὶ ὅλην ἀψιδά. Καὶ μαγνέζια, καὶ κινίνο καὶ ἔσση φασκομηλιά. Ὅποιος πᾶρῃ λίγο ἀπ' ὅλα, ἄρρωστος, ἀντὶ νὰ γείανῃ.

Ἀπὸ μιὰ φρικτὴ ἀρρώστεια ἔσση στιγμή θενά πεθάνῃ.

Ἑστέλην ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμαντῆρος Θεμιστοκλεοῦς [ΕΕ]

166. Ἀστέρι

★ ★ ★ Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστέρι-
★ ★ ★ σχοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως,
★ ★ N ★ ★ ὥστε νάναγινώσκεται: καθέ-
★ ★ ★ τως πτηνόν, ὀρίζοντες τῶς νῆ-
★ ★ ★ σος, διαγωνίως δὲ νηρῆς καὶ ὄρος.

Ἑστέλην ὑπὸ τῆς Κυριατῆς Σουλᾶς [Ε]

167. Φύρδην - Μίγδην;

Ἄδαι ἔκα ὁπολὺς εὐὰν σεσέσωων

ὅκο λαρήσα ματτήκα.

Ἑστέλην ὑπὸ Θεοφάνους Πινδίου [Ε]

168. Ἀπροσδόκητον

Διατὶ ὁ ἀδελφός μου δυνατόν νὰ μὴ με ἔχῃ ἀδελφόν;

Ἑστέλην ὑπὸ τοῦ Σίγρε κ' Ἑλα [Ε]

169—173. Μαγικὸς Σύνδεσμος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ὅσο γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνός συνδέσμου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις:

ἀκτίς, προφύρα, στίμα, δραχμή, παλαίω

Ἑστέλην ὑπὸ τοῦ Ταγματῆρος τῆς Τυρασκῶνης [Ε]

174. Φωνηεντόλιπον.

Bθ—μθ

Κλ—κ—νγκ

Ἑστέλην ὑπὸ Νικολάου Κ. Δικαβύλλα [Ε]

175. Γριφώδης ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν πέντε λέξεων, τὰς ὁποίας εὐρίσκει τις, λύουν τὸν γρίφον. Σχηματίζουν τὸνομα ἀρχαίου θεοῦ:

A P + Θ I K O I

ἄγω	ἄγω	τορ	τορ
ἄγω	P	ἄγω	τορ
ἄγω	ἄγω	τορ	HM
ἄγω	ἄγω	τορ	τορ
ἄγω	ἄγω	τορ	τορ

Ἑστέλην ὑπὸ Ὀλβίου τοῦ Γριφῶς [ΕΕ]

176. Μαγικὴ Εἰκὼν

Ζητεῖται ὁ Κος Φιλοσοφίδης ὁ κεκρυμμένος εἰς τὴν Μαγικὴν Εἰκὼνα τοῦ σημερινοῦ φυλλαδίου (σελ. 120). Νὰ ζωγραφισθῇ ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ Χάρτου τῶν Λύσεων, ἄνευ περιγραφῆς.

Λ Υ Σ Ε Ι Σ

τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῶν φύλλων 4 καὶ 5.

36. Πανικός (Πᾶν, ι, Κῶς) — 37. Ἀνθράξ (ἄν, θράξ.) — 38. Ἀθάνατος-Θάνατος. — 39. Πίσσα Ἀσπίς. — 40. Ἰος-Ἰός. — 41. Τὸ ἄλας.

42. ΠΟΣΟΣ 43 44. 1. Ἡττα, Ἡρα, ΧΩΡΟΣ ὦρα, ὦρας, ὦρος, ὄρος, ΣΑΛΟΣ ὄνος, οἶνος, οἶκος, Νίκος, ΤΥΡΟΣ Νίκης, Νίκη. 2. Δύπη MONAS λύη, λύω, ρύω, ρέω, Ρέα, νέα, νά, ανά, ἀρά, χαρά.

— 45. Μέσα ἔσση σάνκα (θυμάμαι ΣΑΣΤΙΣ ΚΑΛΕ. . .) — 46. Κανονισμὸν γνῶσι, νὰ σ' εἶχα πρῶτα. — 47-51. Γνωμένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ πλανήτου Γῆ, σχηματίζονται αἱ λέξεις:

στοργή, γῆρας, ὀργή, γῆραιος, προσταγή. — 52. ΑΒΡΑΑΜ-ΝΕΑΙΡΑ-ΑΛΚΜΑΝ (Ἀνακρέων, ΒΕΛασμα, ΡΑΚή, ΑΙΜος, ἈΡΑ-ος, ΜΑΝη)

— 53. Μέσα ἔσση σάνκα (θυμάμαι ΣΑΣΤΙΣ ΚΑΛΕ. . .) — 46. Κανονισμὸν γνῶσι, νὰ σ' εἶχα πρῶτα. — 47-51. Γνωμένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ πλανήτου Γῆ, σχηματίζονται αἱ λέξεις:

στοργή, γῆρας, ὀργή, γῆραιος, προσταγή. — 52. ΑΒΡΑΑΜ-ΝΕΑΙΡΑ-ΑΛΚΜΑΝ (Ἀνακρέων, ΒΕΛασμα, ΡΑΚή, ΑΙΜος, ἈΡΑ-ος, ΜΑΝη)

— 53. Μέσα ἔσση σάνκα (θυμάμαι ΣΑΣΤΙΣ ΚΑΛΕ. . .) — 46. Κανονισμὸν γνῶσι, νὰ σ' εἶχα πρῶτα. — 47-51. Γνωμένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ πλανήτου Γῆ, σχηματίζονται αἱ λέξεις:

στοργή, γῆρας, ὀργή, γῆραιος, προσταγή. — 52. ΑΒΡΑΑΜ-ΝΕΑΙΡΑ-ΑΛΚΜΑΝ (Ἀνακρέων, ΒΕΛασμα, ΡΑΚή, ΑΙΜος, ἈΡΑ-ος, ΜΑΝη)

— 53. Μέσα ἔσση σάνκα (θυμάμαι ΣΑΣΤΙΣ ΚΑΛΕ. . .) — 46. Κανονισμὸν γνῶσι, νὰ σ' εἶχα πρῶτα. — 47-51. Γνωμένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ πλανήτου Γῆ, σχηματίζονται αἱ λέξεις:

στοργή, γῆρας, ὀργή, γῆραιος, προσταγή. — 52. ΑΒΡΑΑΜ-ΝΕΑΙΡΑ-ΑΛΚΜΑΝ (Ἀνακρέων, ΒΕΛασμα, ΡΑΚή, ΑΙΜος, ἈΡΑ-ος, ΜΑΝη)

— 53. Μέσα ἔσση σάνκα (θυμάμαι ΣΑΣΤΙΣ ΚΑΛΕ. . .) — 46. Κανονισμὸν γνῶσι, νὰ σ' εἶχα πρῶτα. — 47-51. Γνωμένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ πλανήτου Γῆ, σχηματίζονται αἱ λέξεις:

στοργή, γῆρας, ὀργή, γῆραιος, προσταγή. — 52. ΑΒΡΑΑΜ-ΝΕΑΙΡΑ-ΑΛΚΜΑΝ (Ἀνακρέων, ΒΕΛασμα, ΡΑΚή, ΑΙΜος, ἈΡΑ-ος, ΜΑΝη)

— 53. Μέσα ἔσση σάνκα (θυμάμαι ΣΑΣΤΙΣ ΚΑΛΕ. . .) — 46. Κανονισμὸν γνῶσι, νὰ σ' εἶχα πρῶτα. — 47-51. Γνωμένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ πλανήτου Γῆ, σχηματίζονται αἱ λέξεις:

στοργή, γῆρας, ὀργή, γῆραιος, προσταγή. — 52. ΑΒΡΑΑΜ-ΝΕΑΙΡΑ-ΑΛΚΜΑΝ (Ἀνακρέων, ΒΕΛασμα, ΡΑΚή, ΑΙΜος, ἈΡΑ-ος, ΜΑΝη)